

Політ освятивши собою

Олена Матушек

Я – зірка летюча,
Я – зірка летюча,
Я – зірка...
Впаду у долоні твої
Прохолодно і гірко.
І вся спалахну,
І вернутися в небо не зможу...
А може, в долонях я душу свою відморожу?
І стану сніжинкою,
Потім – крижинкою стану
І вже не розтану,
Ніколи уже не розтану
І не повернуся у небо, туди, де літають...
Замерзлу крижинку
Долоні твої затискають,
І не відпускають,
І не відчують, холодні,
Що зірка летюча крижинкою стала сьогодні.
А завтра...
А завтра, політ освятивши собою,
Обернеться раптом
сльозинкою
голубою...